

Bronnigat Vej. 26.

Frederiksberg.

10 Decbr 86.

Kære Edvard Grieg.

Altsaa - ligesom jeg sad med Pen i
Haand for at skrive til dig, saa faar jeg
dit Brev (og Emmy Miners). Det var jo
pant at jeg begynde! Jeg var nemlig lige ved
at skrive til dig (blandt andet) for at bede
dig om paa min Vegne at sende et Telegram
til Brita Utue, Lofthus, med Hilsen fra
mig d 21de Decbr (den korteste Dag) hvilken
Dag hun bat mig erindre som hendes Føds-
elsdag! Hun paastod rigtig nok, at jeg vilde
glemme det - men ~~hun~~ vi har jeg alligevel
ikke glemt det; - derimod tror jeg ikke at
der kan telegraferes herfra til Lofthus -
det lader sig kun gøre fra Bergen.

Naa; det var det! Lad mig minde, at du ikke
glemmer det! Lovfjorden staar dog for mig
med saadan en fornuddelig Maj og festlig Klar,
Sommer-Lyrik - og Fri Brita var
lygt og sympatibetjente Menneske -
om man i Grunden ikke under

og over at man er lidt d'is met.

Og dette er jo forsaavidt en meget naturlig
Forsledning til Besvarelsen af dit Brev. Jeg
glæder mig ganske overordentlig meget til at
mottage og give mig bekendt (!) med de
gamle Venner, Særlig fra i Sommer. Jo,
Skade - to gange Skade, at jeg ikke nu for
noie Måna foretager dem! At Ragnhild
skulde være bleven et "rygt og heds kemiske",
det tror jeg ikke. Uvordenes kan hun være ryge
og heds end hun var? - sid som hun er!

At ja! Ragnhild - Lugebyrg - Ragna - osv!
litter frisk Luft, store Lunge, varm Følelse -
kort sagt alt det, som ikke findes i en dansk
Vintersæson - ovenikøbet med en saa kedelig
Bronchitis, som jeg nu trækker om med -
og som jeg naturligvis fik saa snart jeg
kern hjem! . Doktor Stage siger, at
Norge (særlig Højfjeldet) snart er Læge-
toriet for hele den lidende Menneskehed -
og han siger sandt!

Laissez la vanité! Lat far
Vant i The! - lat fare til
Bare dette Ort "Kammer"

til at gøre det af med en ordly, efter Naturraad,
med og Forstehaandsfølelse tørskende Sjæl. Alt
hvad der hedder "Kammer" - "Kammerpotte,
Kammerkæsse", "Kammerpøt", "Kammerstove" -
det er Jammer altsammen - Bronchitis, Man-
gel paa Respirationsorgne. Puh!

Fornesten indskylder di! Jy hender jo ikke sin
Kammermusik. Den er naturligvis fortræf-
kelig! Hvad siger Frants om den - og Marie?
De leve begge to! Hip, hip, hurra! "Kasset"
leve - alle de faa gode Mennesker, som man
træffer paa denne Livets Pilgrimsgang i Til-
værelsens Jammedal! "Lidder" siger
Genny. Og hvi kor Det - det kor Pirue,
ne ogsaa. De siger, at Livet slet ikke er mere
jammerligt end man selv gør det til.

Derom skriver jeg just i denne Vinter paa en
Bog, en Kunstnovellroman, som jeg begynder paa
iforfatter og som vi kor ligget og groet...
Ja, det vil sige, det var efter et jeg først havde
amidd to, tre Maanedes bort paa et Arbejde,
som jeg paabegyndte da jeg kom tilbage fra
"Alandsfærden". Jeg fik to Traade - en
en dansk, en Hvidre og en spansk
forbundet ind i sin... men
i intet til Tiende Kongen -

det blev naturligvis meget skidt! Jeg læste
det for Cenny og for Caus Müller en Aften -
og de var enige om, at det var skidt forbi!

Jeg bøjede Hovedet ind i Ydmyghed - det var
en væmmelig Lissing - men saa tog jeg Pro-
manen fat "Met den brede Pensel". Den blev
der mig vel lidt bestemte, planmessige An-
tag; jeg kan inddybe mig selv deri - jeg kan
vase, hede, trøe - og sluttelig end med at
give Muzdommen Ret - at give den evige
Muzdom, ikke en Skoles, et Partis Muz-
dom.

Fanden tage de Gaule! - Fanden
tage de Muz met, naar de bare klumper
sig sammen for at synes større og stærkere
end de nok besid er! Paa Troldhau-
gen og paa Donningsvej - i Totinkehjernen
eller i Rom - ligegyldigt hvor, men blot
der, hvor man er ensom, og sig selv, og sandt,
og dybt, og ren og frisk - blot der laves
den gode Kunst! Er Du med paa den?

Jo, det er Du! Du er en lille Knop - jeg
nok faaet Dig meget stor - det Bedste i Dig
selvfølgelig - men jeg holder s'gu helte
af Skidtet hos mig selv! Det
baade paa!

Naar, og hvad siger Du saa

den ælbyrdige Herre til Rosmersholm?

Ja, Poesi er der deri - og Fortvilelse og Haab,
Lidelse og stort Syn og Bizarreri og Welt-
schmerz og ... kort sagt, jeg er dog glad over,
at der ikke staar paa Titelbladet H D fecit.

Og saa er jeg ikke laangt fra at misunde ham
den aldeles sunderlige Form! Dramatiker
er han, det kan nok vare! Skaden er Sindet
hvor den, at han ikke kan henføres - hver-
ken af Ragnhild eller Fugebjørg, og mindst
af Johanne og Ragna (det side Aasen).

Han er ogsaa bleven Kammermusikus,
Dri! Vertigia terrent Amen,
pax vobiscum!

Det Hensyn til min eventyrlige Fødsel =

Komedie - ogsaa kaldet "Der var engang" -
saa havde jeg næsten tabt Taalmodigheden og
oudøbt den "Der blir ikke engang" -

Min synes det, at den skal spilles i Stock-
holm efter Nytaar - og maaske paa
Kongens Nytorv engang i næste Aar.

... især den min Velsignelse med! Hvis den

skaffer den mig forhøbet en
til næste Vinter - og da ville

et Requiem som ^{vasket} Mar^h og Kam

vaske sig. Hvis den ikke lykkes... saa
i Quid's Navn, saa graver jeg mig ydeltigere
net i Kunstnerromanen for ydeltigere at
finde Fret og Forsoning med mig selv og alle
andre. *Never give up the ship!* en
Inskription paa de engelske Matrosers
Foldeskive, som har prentet sig i min
Hjertommelighed.

Og demet vil jeg give Pladsen for Emmy - med
de kjortelagte Hilsener til Dig og Nina fra
Eders hengjærte
Holgerd.

Kj, jeg vil ikke overtage
Pladsen efter et saa gringeligt
Brev. Jeg kommer alene en
anden Gang med det første
Tak, kære Nina for dit Brev, der
er forresten en Del, jeg gerne
vilde lidt nærmere ind paa,
men som sagt næste Gang.
Vær nu begge to paa det
lygteskiønt og Glad
fra Eders